

וְלֹא מִשָּׂא וּיִשָּׂא מֵאֵהָל לֹאֵהָל וַיֵּבֵא בְּאֵהָל רִזְזָל וּרְזָזָל  
 לִקְחוּהָ אֵת הַתְּרָפִים וְתִשְׁמַנּוּ בְּכֹר הַגִּמְזֹל וְהִשְׁבּוּ עֲלֵיהֶם  
 וַיִּמְשֵׁשׁ לִבָּן אֵת כָּל הָאֵהָל וְלֹא מִשָּׂא וְהֵאמֹר אֵל אֲבִיהָ  
 אֵל יִחָזַר בְּעֵינַי אֲדַע כִּי לֹא אוֹכַל לִקְוֹם מִפְּנֵיךָ כִּי דֶרֶךְ  
 צְשִׁים לִי וַיִּחַפֵּשׂ וְלֹא מִשָּׂא אֵת הַתְּרָפִים וַיִּחָזַר לִיעֲקֹב וַיִּרְבֵּ  
 בְּלִבָּן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לִלְבָן מִה פָּשְׁעִי מִה חֲטָאתִי כִּי  
 דִלַקְתָּ אַחֲרַי כִּי מִשְׁשַׁת אֵת כָּל כְּלֵי מִה מִצְאָת מִכָּל כְּלֵי  
 בֵיתְךָ שִׁים כֹּה צָדַד אֲחִי וְאֲחִיךָ וַיִּכְחָזוּ בֵּין שְׁנֵי זֶה עֶשְׂרִים  
 שָׁנָה אוֹנִי עַמֹּךְ רִזְזָלִיךָ וְעִזִּיךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאִילֵי שֶׁאֲנִי לֹא  
 אֲכַלְתִּי טְרֵפָה לֹא הִנְאֵתִי אֵלֶיךָ אֲנִי אֲחַטָּטָה מִיַּדִּי  
 תִּבְקֶשְׁנָה צְנֻבְתִּי יוֹם וָלַיְלָה לִי לֵרָה הֵייתִי בַיּוֹם אֲכַלְתִּי חֶרֶב  
 וְקִרְחָ בְּלִילָהּ וְתִרְדַּד שְׁנֵתִי מִעֵינֵי זֶה לִי עֶשְׂרִים שָׁנָה  
 בְּבֵיתְךָ עַבְדְּתִיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בִוְהִיךָ וְשֵׁשׁ  
 שָׁנִים בְּשֶׁאֲנִי וְהִזְלַמְתָּ אֵת מִשְׁכַּרְתִּי עֶשְׂרֵה מַעִים לֹכְלִי  
 אֱלֹהֵי אֲבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֶם וּפְחָד יִצְחָק הִיָּה לִי כִי עָתָה  
 רִיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֵת עֵינָי וְאֵת יָדַי כִּפִּי רָאֵה אֱלֹהִים וַיִּטְחֹז  
 אֲנִשׁ וַיַּעַן לִבָּן וַיֹּאמֶר אֵל יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי  
 וְהַצֹּאן צֹאנֵי וְכָל אֲשֶׁר אֵתָהּ רָאֵה לִי הוּא וְלִבְנֹתַי מִה  
 אֲעִשֶׂה לְאֵלֵה הַיּוֹם אוֹ לְבִנְיָתְךָ אֲשֶׁר יִכְדּוּ וְעָתָה לֵטָה  
 זָכַרְתָּה בְרִית אֲנִי וְאֵתָהּ וְהִיָּה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ וַיִּקַּח יַעֲקֹב  
 אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצְבָּה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֲחִיו לְקַטּוּ אֲבָנִים  
 וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גֹל וַיִּאֲכַלוּ שֵׁם עַל הַגֹּל וַיִּקְרָא לִי  
 לִבָּן יֵצֵר שְׂהַדוֹתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד וַיֹּאמֶר לִבָּן הַגֹּל  
 הַזֶּה עַד בְּעֵי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גִלְעָד וְהַמִּצְבָּה  
 אֲשֶׁר אָמַר יִשָּׂף יִהְיֶה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי צָסְתָּר אִישׁ מִרְעֵדָהּ  
 אִם הַעֲוָה אֵת בְּנֹתַי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל בְּנֹתַי אִין אִישׁ  
 עִמָּנוּ רָאֵה אֱלֹהִים עַד בְּעֵי וּבֵינְךָ וַיֹּאמֶר לִבָּן לַיַּעֲקֹב  
 הַגֹּל הַזֶּה וְהַגֹּל הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר יִרְיֵתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד  
 הַגֹּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אִם אֲנִי לֹא אֲעֹבֵר אֵלֶיךָ אֵת הַגֹּל  
 הַזֶּה וְאִם אֵתָהּ לֹא תֵעָבֵר אֵלַי אֵת הַגֹּל הַזֶּה וְאֵת הַמִּצְבָּה

הזאת לרעה אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו  
 אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק ויזבח יעקב  
 זבח בהר ויקרא לאוזיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו  
 בהר וישנם לבן בנקר ועשיק לבניו ולבנותיו ויברך  
 אתהם וילך וישב לבן למקומו ויעקב הלך לדרכו ויפגעו  
 בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם מוזגה אלהים  
 זה ויקרא שם המקום ההוא מוזגים

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו ארצה שעיר  
 שדה אדום וישו אתם לאמר כה תאמרוך לאדני לעשו  
 כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחור עד עתה ויהי  
 לי שור וחמור שאן ועבד ושפחה ואשלחה לך ליד  
 לאדני למשא חן בעיניך וישבו המלאכים אל יעקב  
 לאמר באנו אל אחיך אל עשו והם הלך לקראתך  
 וארבע מאות איש עמו ויירא יעקב מאד ויצר לו  
 ויחץ את העם אשר אתו ואת השאן ואת הבקר והאמלים  
 לשני מוזגות ויאמר אם יבוא עשו אל המוזגה האזנה  
 והכהו והיה המוזגה הנשאר לפניו ויאמר יעקב  
 אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי  
 שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך קטנתני מוכל  
 הזסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי  
 עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מוזגות השילתי  
 גא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני  
 אם על בנים ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתני את  
 זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב וילך שם בלי ליה  
 ההוא ויקח מן הנא בידו מוזגה לעשו אחיו עדים מאתם  
 ותישים עשרים רחלים מאתים ואיילים עשרים גמולים  
 מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה  
 אתנת עשרים ועירם עשרה ויתן ביד עבדיו עדר  
 לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוזו תשימו בין עדר  
 ובין עדר וישו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי